

”ميني بچي - تهر ان آنكون سين جو ڪچ ديکتني هو يهه سڀ پڙائي دنياڪي

سامگري هئ، يهه سماپت هوني هئ، اس ليئي اس دکڙام ڪو ٻڌي سين پڙل جاڻو“

پُرسن :- منشون نين باپ پر ڪوئسا دوش لڳيا هئ ليڪن وهه دوش ڪسي ڪا پي نهين هئ؟
اُتر :- اتنا بڙا جو وناش هوتا هئ، منش سمجھتي هئ پڳوان هين ڪراتا هئ، دُڪ پي وهه
ديتا، سُڪ پي وهه ديتا. يهه بهت بڙا دوش لڳا ديئا هئ. باپ ڪهتي، بچي، مئن سدا سڪ داتا
هون، مئن ڪسي ڪو دُڪ نهين دي سکتا. اُگر وناش ڪرائون تو سارا پاپ ميري پر آجائي. وهه تو
سڀ ڊراما اَنوسار هوتا هئ، مئن نهين ڪراتا هون.

گيت :- رات ڪي راهي....

اومر شانتني. بچون ڪو سڪلاني ڪي ليئي ڪئين گيت بڙي آچي هئ. گيت ڪا آرٿ ڪرني
سين واڻي کُل جائينگي. بچون ڪي ٻڌي ۾ تو هئ ڪ هر سڀي دن ڪي ياترا پر هئ، رات ڪي ياترا
پوري هوتي هئ. پڳتي مارگ هئ هين رات ڪي ياترا. اَنڌياري ۾ ڌڪا ڪانا هوتا هئ. آڌا ڪلپ
رات ڪي ياترا ڪر اُترتي آئي هو. آبي آئي هو دن ڪي ياترا پر. يهه ياترا ايڪ هين واري ڪرتي
هو. تهر جانتني هو ياد ڪي ياترا سين هر تموپرڌان سين ستوپرڌان بن ڦر ستوپرڌان ستيگ ڪي
مالڪ بنتي هئ. ستوپرڌان بنني سين ستيگ ڪي مالڪ، تموپرڌان بنني سين ڪلهيگ ڪي مالڪ
بنتي هو. انڪو ڪها جاتا هئ سورڳ، انڪو ڪها جاتا هئ نرڪ. اَب تهر بچي باپ ڪو ياد ڪرتي
هو. باپ سين سڪ هين ملتا هئ. جو اوڙ ڪچ بول نهين سکتني هئ وهه صرف ياد رکين، شانتني ڌام
هئ هر آتمائون ڪا گهر، سڪڙام هئ سورڳ ڪي بادشاهي اوڙ آبي يهه هئ دکڙام. راوڙ راجيه. اَب
باپ ڪهتي هئ اس دکڙام ڪو پڙل جاڻو. ڀل يهان رهتي هو پرنٽو ٻڌي ۾ يهه رهي ڪ ان آنڪون
سين جو ڪچ ديکتني هئ وهه سڀ راوڙ راجيه هئ. ان شريرون ڪو ديکتني هئ، يهه پي ساري پڙائي
دنيا ڪي سامگري هئ. يهه ساري سامگري اس يگيه ۾ سواها هوني هئ. وهه پنتت برهمڻ لوگ يگيه
رچتي هئ تو اُنهر جو ٿل آد سامگري سواها ڪرتي هئ. يهان تو وناش هونا هئ. اونچ تي اونچ هئ
باپ، پيچي هئ برهما اوڙ وشنو. شنڪر ڪا اتنا ڪوئي ڀارت هئ نهين. وناش تو هونا هين هئ. باپ
تو وناش اُن سين ڪراتي هئ جس پر ڪوئي پاپ نه لڳي. اُگر ڪهين پڳوان وناش ڪراتا هئ تو اُس
پر دوش آجائي. اس ليئي يهه سڀ ڊراما ۾ نوٽ هئ. يهه بيحد ڪا ڊراما هئ، جسڪو ڪوئي
جانتني نهين هئ. رچتا اوڙ رچنا ڪو ڪوئي نهين جانتني. نه جانني ڪارڻ نڌڻڪي بن پري هئ.
ڪوئي ڏڻي نهين. ڪوئي گهر ۾ باپ نهين هوتا هئ اوڙ آپس ۾ لڙتي هئ تو ڪهتي هئ تمهارا
ڪوئي ڏڻي نهين هئ ڪيا! آبي تو ڪروڙون منش هئ، انڪا ڪوئي ڏڻي ڏوڻي نهين هئ. نيشن،
نيشن ۾ لڙتي رهتي هئ. ايڪ هين گهر ۾ بچي باپ ڪي سات، پُرش استري ڪي سات لڙتي
رهتي هئ. دکڙام ۾ هئ هين اُشانتي. اُسي نهين ڪهينگي پڳوان باپ ڪوئي دُڪ رچتي هئ.
منش سمجھتي هئ دُڪ سڪ باپ هين ديتي هئ پرنٽو باپ ڪي دي نه سڪي. انڪو ڪها هين
جاتا هئ سڪ داتا تو ڦر دُڪ ڪسي دينگي. باپ تو ڪهتي هئ هر تمڪو بهت سڪي بناتي هئ.
ايڪ تو آني ڪو آتما سمجھو. آتما هئ اَوناشي، شير هئ وناشي. هر آتمائون ڪي رهندي ڪا
اُستان ڀرمڙام هئ، جسڪو شانتني ڌام پي ڪها جاتا هئ. يهه اُڪير نيڪ هئ. سورڳ ڪو ڀرمڙام

نھين ڪھينڱي. پرم معنيٰ پري تي پري. سورڳ تو يھان ھين ھوتا ھئ. مڻل وطن ھئ پري تي پري، جھان آتمائين رھتي ھئ. سڪ دڪ ڪا ڀارت تھ يھان بجاتي ھو. يھ جو ڪھتي ھئ فلاڻا سورڳ ڀڌارا. يھ ھئ بلڪل رانگ. سورڳ تو يھان ھئ نھين. آڀي تو ھئ ڪلھيڱ. اس سميه تھ ھو سنگھ ڀڳي، باقي سڀ ھئ ڪلھيڱي. ايڪ ھين گھر ۾ باپ ڪلھيڱي تو بچا سنگھ ڀڳي. استري سنگھ ڀڳي، پُرش ڪلھيڱي... ڪتنا فرق ھو جاتا ھئ. استري ڦول بن جاتي ھئ، وھ ڪانتي ڪي ڪانتا رھ جاتا ھئ. ايڪ ھين گھر ۾ بچا جانتا ھئ ھم سنگھ ڀڳي پُرشو تھ پوٽر ديوتا بن رھي ھئ، ليڪن باپ ڪھتي شادي بربادي ڪر نرڪواسي بنو. آب روحاني باپ ڪھتي ھئ، بچي، پوٽر بنو، آڀي ڪي پوٽر 21 جنم چلينڱي. ڀي راڻ راجيہ ھين خلاص ھو جانا ھئ. جس سين دشمني ھوتي ھئ تو انڪي ايفيجي جلاتي ھئ نان. جيئي رواڻ ڪو جلاتي ھئ. تو دشمن سين ڪتني گھرڻا ھوني چاھيئي. پرن تو يھ ڪسڪو معلوم نھين ڪ راڻ ڪوئن ھئ؟ بھت ھين خرچا ڪرتي ھئ. منش ڪو جلائي ڪي ليئي اتنا خرچا نھين ڪرتي. سورڳ ۾ تو ائسي ڪوئي بات ھوتي نھين. وھان تو بجلي ۾ رڪا اوڙ ختم. وھان يھ خيال نھين رھتا ڪ انڪي مٽي ڪام ۾ آئي. وھان ڪي تو رسر رواج ائسي ھئ جو ڪوئي تڪليف اٿو ٿڪاوت ڪي بات نھين رھتي. اتنا سڪ رھتا ھئ. تو آب باپ سمجھاتي ھئ، ماميڪر ياد ڪرني ڪا پرشارت ڪرو. يھ ياد ڪرني ڪي ھين ڀڏ ھئ. باپ بچون ڪو سمجھاتي رھتي ھئ، ميني بچي، آڀي اوڀر آئينشن ڪا پھرا ديتي رھو. مايا ڪھان ناڪ ڪان ڪات نہ جائي ڪيونڪ دشمن ھئ نان. تھ باپ ڪو ياد ڪرتي ھو اوڙ مايا طوفان ۾ اڙا ديتي ھئ. اس ليئي بابا ڪھتي ھئ ھرايڪ ڪو ساري دن ڪا چارٽ لکنا چاھيئي ڪ ڪتنا باپ ڪو ياد ڪيئا؟ ڪھان من ڀاڳا؟ دائري ۾ نوٽ ڪرو، ڪتنا سميه باپ ڪو ياد ڪيئا؟ آڀي جاچ ڪرني چاھيئي تو مايا ڀي ديڪينڱي يھ تو آڇا بھادر ھئ، آڀي پر آئينشن رڪتي ھئ. پورا پھرا رڪنا ھئ. آڀي تھ بچون ڪو باپ آڪر پريچيه ديتي ھئ. ڪھتي ھئ ڀل گھر بار سنڀالو. صرف باپ ڪو ياد ڪرو. يھ ڪوئي ان سنڀاسيون موافق نھين ھئ. وھ بيڪ پر چلتي ھئ ڦر ڀي ڪرم تو ڪرنا پرتا ھئ نان. تھ انڪو ڀي ڪھ سڪتي ھو ڪ تھ ھٿ يوڱي ھو، راج يوڱ سڪلاني والا ايڪ ھين ڀڳوان ھئ. آڀي تھ بچي سنگھ پر ھو. اس سنگھ ڀڳ ڪو ھين ياد ڪرنا پري. ھم آڀي سنگھ ڀڳ پر سروو تھ ديوتا بنتي ھئ. ھم اٿم پُرش ارڻات پوجيه ديوتا ٿي، آب ڪنشٽ بن پري ھئ. ڪوئي ڪام ڪي نھين رھي ھئ. آب ھم ڪيا بنتي ھئ، منش جس سميه بئريستري آڊ پڙھتا ھئ، اس سميه مرتبا نھين ملتا. امتحان پاس ڪيئا، مرتبي ڪي ٿوپي ملي. جاڪر گورنمينٽ ڪي سروس ۾ لڳينڱي. آڀي تھ جانتني ھو ھمڪو اونچ تي اونچ ڀڳوان پڙھاتي ھئ تو ضرور اونچ تي اونچ ڀڳ ڀي دينڱي. يھ ايمر آبجيڪٽ ھئ. آب باپ ڪھتي ھئ ماميڪر ياد ڪرو، مٿن جو ھون، سو سمجھا ديئا ھئ. آتمائون ڪا باپ مٿن بندي ھون، ميري ۾ سارا گيان ھئ، تمڪو ڀي پھلي يھ گيان ٿوريئي ٿا ڪ آتما بندي ھئ. ان ۾ سارا 84 جنمون ڪا ڀارت اونا شي نوٽا ھوئا ھئ. ڪرائيسٽ ڀارت بجاڪر گئي ھئ، ڦر ضرور آئينڱي تو سھين نان. ڪرائيسٽ ڪي آڀي سڀ جائينڱي. ڪرائيسٽ ڪي آتما ڀي آڀي تموپرڌان ھونڱي. جو ڀي اونچ تي اونچ ڌرم استاپڪ ھئ، وھ آب تموپرڌان ھئ. يھ ڀي ڪھتي ھئ مٿن بھت جنمون ڪي انت ۾ تموپرڌان بنا، آب ڦر ستوپرڌان بنتي ھئ. تٽ توم.

ٿر ڄاڻي ھو، ھم آڀي برھمڻ بني ھڻ ديوتا بنني ڪي ليئي. ورات ڪي چتر ڪا آرٿ ڪوئي
 نھين ڄاڻي. آڀي ٿر بچي ڄاڻي ھو آتما سويت ھوم ۾ رھتي ھڻ تو پوتر ھڻ. يھان آني سين
 پنت بني ھڻ. تب ڪھتي ھڻ، ھي پنت پاڻ آڪر ھمڪو پوتر بناو تو ھم آڀي گھر مڪتي ڌام
 ۾ ڄاڻين. يھ پي پائنتس ڌارڻ ڪرني ڪي ليئي ھڻ. منش نھين ڄاڻي مڪتي جيون مڪتي
 ڌام ڪسڪو ڪھا جاتا ھڻ. يھان ھڻ ڏک ڪا ٻڌن. جيون مڪتي ڪو سڪ ڪا سنڀڌ ڪھينگي.
 آب ڏک ڪا ٻڌن ڏور ھو ڄاڻينگا. ھم پرشارت ڪرتي ھڻ اونچ پد پاني ڪي ليئي. تو يھ نشا ھونا
 چاھيئي. ھم آڀي شريمت پر آڀنا راجيہ پاڳيہ استاپن ڪر رھي ھڻ. جڳت امبا نمبرون ۾ ڄاڻي ھڻ.
 ھم پي انڪو فالو ڪرينگي. جو بچي آڀي مات پتا ڪي دل پر چڙھتي ھڻ وھ پوشيہ ۾ تخت نشين
 بنينگي. دل پر وھ چڙھتي جو دن رات سروس ۾ بزي رھتي ھڻ. سيڪو پئغام دينا ھڻ ڪ باپ ڪو
 ياد ڪرو. پئسا ڪوڙي ڪچ پي ليني ڪا نھين ھڻ. وھ سمجھتي ھڻ يھ راکي ٻانڌني آتي ھڻ،
 ڪچ دينا پرينگا. بولو ھمڪو اوڙ ڪچ چاھيئي نھين صرف پانچ وڪارون ڪا دان دو. يھ دان ليني
 ليئي ھم آڀي ھڻ. اس ليئي پوترتا ڪي راکي ٻانڌتي ھڻ. باپ ڪو ياد ڪرو، پوتر بنو تو يھ
 (ديوتا) بنينگي. باقي ھم پئسا ڪچ پي نھين لي سڪتي ھڻ. ھم وھ برھمڻ نھين ھڻ. صرف پانچ
 وڪارون ڪا دان دو تو گرھڻ چوڻي. آڀي ڪوئي ڪلا نھين رھي ھڻ. سڀ پر گرھڻ لڳا ھوئا ھڻ. ٿر
 برھمڻ ھو نان. جھان پي ڄاو، بولو، دي دان تو چوڻي گرھڻ. پوتر بنو. وڪار ۾ ڪيي نھين ڄانا.
 باپ ڪو ياد ڪرينگي تو وڪرم وناش ھونگي اوڙ ٿر قول بن ڄاڻينگي. ٿر ھين قول تي ڦر ڪانتي
 بني ھو. 84 جنر ليتي ليتي گرتي ھين آڀي ھو. آب واپس ڄانا ھڻ. بابا نين ڊئريڪشن ديئا ھڻ
 ان دواران. وھ ھڻ اونچ تي اونچ پڳوان. انڪو شرير نھين ھڻ. آڇا، برھما، وشنو، شنڪر ڪو شرير
 ھڻ؟ ٿر ڪھينگي، ھان، سوکير شرير ھڻ. پرنٽو وھ منشون ڪي سرشتي تو نھين ھڻ. ڪيل سارا
 يھان ھڻ. سوکير وطن ۾ ناٽڪ ڪئسي چلينگا؟ وئسي موڻ وطن ۾ پي سوريہ چاند ھين نھين تو
 ناٽڪ پي ڪاھي ڪا ھونگا! يھ بھت بڙا مانڊوا ھڻ. پُرنجنر پي يھان ھوتا ھڻ. سوکير وطن ۾
 نھين ھوتا. آڀي تمھاري ٻڌي ۾ سارا بيحد ڪا ڪيل ھڻ. آڀي پتا پرا ھڻ، ھم جو ديوي ديوتا ٿي
 سوڦر ڪئسي وام مارگ ۾ آتي ھڻ. وام مارگ وڪاري مارگ ڪو ڪھا جاتا ھڻ. آڌا ڪلپ ھم
 پوتر ٿي، ھماري ھين ھار اوڙ جيت ڪا ڪيل ھڻ. ڀارت اوناشي ڪنڊ ھڻ. يھ ڪيي وناش ھوتا
 نھين ھڻ. آدي سنان ديوي ديوتا ڌرم ٿا تو اوڙ ڪوئي ڌرم نھين ٿا. تمھاري ان باتون ڪو
 مانينگي وھ جنھون نين ڪلپ پھلي مانا ھونگا. پانچ هزار ورش سين پُراڻي چيز ڪوئي ھوتي
 نھين. ستيگ ۾ ڦر ٿر پھلي ڄاڪر آڀي محل بنائينگي. ائسي نھين ڪ سوني دوار ڪا ڪوئي
 سمندر ڪي نيچي ھڻ وھ نڪل آئينگي. ڊڪلا تي ھڻ ساگر سين ديوتائين رتنون ڪي ٿھاليان
 پرڪر ديتي ٿي. واسطو ۾ گيان ساگر باپ ھڻ جو ٿر بچون ڪو گيان رتن ڪي ٿھاليان پرڪر دي
 رھي ھڻ. ڊڪاتي ھڻ شنڪر نين پارور تي ڪو ڪٿا سٺائي. گيان رتنون سين جھولي پري. شنڪر
 ڪي ليئي ڪھتي، پانگ ڌٽرا پيتا ٿا، ڦر اُنڪي آڱي ڄاڪر ڪھتي جھولي پر دو، ھمڪو ڌن
 دو. تو ديڪو شنڪر ڪي پي گِلاني ڪر دي ھڻ. سڀ سين جاستي گِلاني ڪرتي ھڻ ھماري.
 يھ پي ڪيل ھڻ جو ڦر پي ھونگا. اس ناٽڪ ڪو ڪوئي ڄاڻي نھين. مٿن آڪر آد سين اُنت تڪ
 سارا راز سمجھاتا ھون. يھ پي ڄاڻي ھو اونچ تي اونچ باپ ھڻ. وشنو سو برھما، برھما سو وشنو

بنتي هئ، يهه ڪوئي سمجھ نه سگهي.

آپي ته بهجي پرشارت ڪرتي هو ڪ هر وشنو ڪل ڪا بنين. وشنوپري ڪا مالڪ بنبي ڪي ليئي ته برهمڻ بنبي هو. تمهاري دل ۾ هئ هر برهمڻ آپني ليئي سوريونسي چندرونسي راجڌاني استاپن ڪر رهي هئ شريمت پر. اسپر لڙائي آڌ ڪي ڪوئي بات نهين. ديوتائون اوڙ اسرون ڪي لڙائي ڪب هوتي نهين. ديوتائين هئ ستيگ ۾. وهان لڙائي ڪسي هونگي. آپي ته برهمڻ يوگ بل سين وشو ڪي مالڪ بنتي هو. ٻانهون بل والي وناش ڪو پراپت هو جائينگي. ته سائينس بل سين سائنس پر وجهه پاتي هو. آب تمکو آتما آيماني بننا هئ. هر آتما هئ، همکو جانا هئ آپني گهر. آتماين تيڪي هئ. آپي ائروپلين آئسا نڪلا هئ جو ايڪ گهنڌي ۾ ڪهان سين ڪهان چلا جانا هئ. آب آتما تو ان سين تيڪي هئ. چپتي ۾ آتما ڪهان سين ڪهان جاکر جنم ليتي هئ. ڪوئي ولائت ۾ پي جاکر جنم ليتي هئ. آتما سڀ سين تيڪا راکيت هئ. اسپر مشينري آڌ ڪي ڪوئي بات نهين. شرير چورا اوڙ يهه پاڳا. آب ته بچون ڪي ٻڌي ۾ هئ همکو گهر جانا هئ، پنٺ آتما تو جا نه سگهي. ته پاون بن ڪر هين جائينگي. باقي تو سڀ سزائين ڪاڪر جائينگي. سزائين تو بهت ملتي هئ. وهان تو گرپ محل ۾ آرام سين رهتي هئ. بچون نين ساڪياتڪار ڪيئا هئ. ڪرشن ڪا جنم ڪسي هوتا هئ، ڪوئي گند ڪي بات نهين. ايڪدم جيئي روشني هو جاتي هئ. آپي ته وٽڪنڌ ڪي مالڪ بنتي هو تو آئسا پرشارت ڪرنا چاهيئي. شڌ پوتر کان پان هونا چاهيئي. دال پات سڀ سين آڇا هئ. رشڪيش ۾ سنياسي ايڪ ڪڙڪي سين ليڪر چلي جاتي، هان ڪوئي ڪسي، ڪوئي ڪسي هوتي هئ. آڇا!

ميني ميني سڪيلڌي بچون پرت مات - پتا باپ دادا ڪا ياد پيار اوڙ گڏمارنڱ. روحاني باپ ڪي روحاني بچون ڪو نمستي.

ڌارڻا ڪي ليئي مڪيه سار

(1) آپني اوپر آئينشن ڪا پورا پورا پهرا دينا هئ. مايا سين آپني سنپال ڪرني هئ. ياد ڪا سچا سچا چارٽ رکنا هئ.

(2) مات پتا ڪو فالو ڪر دل تخت نشين بننا هئ. دن رات سروس پر تنپر رهنا هئ. سپڪو پئغام دينا هئ ڪ باپ ڪو ياد ڪرو. پانچ وڪارون ڪا دان دو تو گرهنڻ چوئي.

وردان - باپ ڪي ياد دواران آسنتوش ڪي پرستتيون ۾، سدا سک و سنتوش ڪي

آنيوتي ڪرني والي مهاوير پو

سدا باپ ڪي ياد ۾ رهندي والي هر پرستتي ۾ سدا سننشٽ رهندي هئ ڪيونڪ ناليچ ڪي شڪتي ڪي آڌار پر پهات موافق پرستتي پي رائي آنيو هوتي هئ، رائي اڙات ڪچ نهين. چاهي پرستتي آسنتوش ڪي هو، دڪ ڪي گهٽنا هو ليڪن دڪ ڪي پرستتي ۾ سک ڪي استتي رهي، تب ڪهينگي مهاوير. ڪچ پي هو جائي، نٽنگ نيو ڪي سات سات باپ ڪي سمرتي سين سدا ايڪ رس استتي رهه سگهي هئ، ڦر دڪ آشناتي ڪي لهر پي نهين آئينگي.

سلوگن - اپنا دئوي سوروپ سدا سمرتي ۾ رهي تو ڪوئي ڪي پي وٽ نظر نهين جاسگهي.